

OBEDEANU, CONSTANTIN

Mare paharnic

N. ? - m. 21 apr. 1755, Craiova

Fiul marelui armaș, Petru Obedeanu (m. 1718), mare căpitan de dorobanți și serdar.

A fost consilier imperial în timpul Banatului Olteniei de Austria (1718-1739), caimacam al Craiovei (1745-1747).

A instituit în Craiova, împreună cu soția sa, Stanca, născută Brăiloiu, un puternic așezământ - mănăstirea *Obedeanu* (1748-1753), ridicându-o pe locul caselor sale, construindu-i și chilie, în care a funcționat o școală și un spital.

Școala obștească de învățătură de la mănăstirea *Obedeanu* și-a început cariera în 1774-1775. În 1822 este numită *Școală domnească*, cu un curs primar și unul secundar, iar la 20 mai 1826 a luat ființă în chiliile de la mănăstirea *Obedeanu* școala secundară, având ca prim profesor pe Stanciu Căpățâneanu, iar învățător pe Grigore Pleșoianu. Oficial, școala era cunoscută sub numele de *Școala Centrală* și era considerată a doua școală de limba română din Muntenia, după Colegiul Sf. Sava din București.